

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten a 2007. október 19. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A szolgálatban kötelességszegés büntette miatt a **vádlt** ellen indított bűnügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2007. május 14. napján kihirdetett Kb.IV.11/2007/4. számú ítéletét **helybenhagyja**.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2007. május 14. napján kelt KB.IV.11/2007/4. számú ítéletével a vádlottat szolgálatban kötelességszegés büntette miatt 5 hónapi - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - fogházbüntetésre ítélte. Előzetesen mentesítette a büntetett előélethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól.

A katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette, a vádlott irány nélkül, míg védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A vádlott védője csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását. Ebben fellebbezését fenntartva - egyébként az ítélet történeti tényállását nem vitatva - kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság tévesen következtetett védenca bűnösségére. Elsődleges érvelése szerint nem áll rendelkezésre olyan szolgálati utasítás, amely a határőr ún. külső kísérésre vonatkozó kötelmeit határozná meg, mivel a deportált utasok ellenőrzését tartalmazó igazgatói intézkedés kizárólag arra az esetre vonatkozik, amikor az utas a határterületen marad és ott mozog. Jelen esetben azonban az utast kórházba kellett szállítani. Felhívta a figyelmet arra is, hogy védenca részére az előírás szerű eligazítás nem történt meg. Kifogásolta, hogy az eljáró bíróság nem vizsgálta azt az okot, hogy a vádlott miért hagyta el őrhelyét. Az eljárás adataiból megállapítható, hogy a vádlott mindezt azért tette, mert hangoskodást hallott a szomszédos kórteremből, olyan segélyhívásokat vélt hallani, ami miatt intézkedési kötelezettsége keletkezett. A vádlott, amikor őrhelyét elhagyta, az őrzött személyt aludni látta, ezért e körülmények miatt magatartása legfeljebb gondatlannak minősíthető. Véleménye szerint az ítélet több elemében is iratellenes megállapításokat tartalmaz. Az előzőekben kifejtettekre figyelemmel pontosította fellebbezésének irányát, elsődlegesen védenca felmentésére, másodsorban intézkedésként megrovás

alkalmazására, harmadlagosan pedig az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.III.63/2007. számú átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt azzal, hogy a tényállás részbeni kiegészítését indítványozta. Álláspontja szerint ugyanis az, az általa indítványozott kiegészítéssel már felülbírálatra alkalmas lesz és az elsőfokú bíróság helytállóan vont le következtetést a vádlott bűnösségére, törvényesen minősítve cselekményét is. Egyetértett a bűnösségi körülmények számba vételével azzal, hogy további súlyosító körülményként értékelendő a jelentős hátrány bekövetkezése. Összességében egyetértett az elsőfokú bíróság által alkalmazott joghátránnyal, nem tartva alaposnak a védő indítványait.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében úgy nyilatkozott, hogy az írásban előterjesztett fellebbezésének indokolását fenntartja.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője az írásban előterjesztett véleményét fenntartva az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Kiegészítésként előadta, hogy az előjáró szóbeli parancsa is megalapozza a vádlott szolgálat ellátási kötelezettségét, és az előjáró utasításának megszegése a szolgálatban köteleességszegés megállapítását vonja mag után. Véleménye szerint a vádlott őrzési kötelezettségével csak abban az esetben hagyhatott volna fel, ha valaki átveszi tőle az őrzési feladatot. Mindenben egyetértett az elsőfokú bíróság jogi érvelésével, ezért álláspontja szerint a védő felmentésre irányuló indítványa nem foghat helyt. Mivel az elsőfokú bíróság méltányos büntetést szabott ki, ennek további enyhítésére sem látott lehetőséget és megismételte az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványát.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, a rendelkezésére álló bizonyítékokat számba vette és, bár röviden, de indokolási kötelezettségének is megfelelően eleget tett. Ítélete mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért a másodfokú bíróság nem tartotta szükségesnek a tényállás kiegészítését, így módon nem adott helyt az ügyészi indítványnak. A másodfokú bíróság tehát az első fokú ítéletet felülbírálatra alkalmasnak találta és nem értett egyet a védő azon indítványával, hogy az első fokú ítéletet helyezze hatályon kívül.

A védő felmentésre irányuló fellebbezése, illetve indítványa a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem alapos.

Az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és törvényesen minősítette a cselekményét a Btk. 348.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés I. tétele szerint minősülő szolgálatban köteleességszegés büntettének. Egyetértett az

ügyész azon érvelésével, hogy az előjáró szóbeli utasítása is megteremtette a vádlott őrzési kötelezettségét. Az előjáró szóbeli utasítása és a határőr igazgatóság igazgatója által kiadott intézkedésben foglaltak előírták a vádlott számára, hogy az őrzendő személyt folyamatosan kell őrizni. Amikor e tevékenységével felhagyott, megteremtődött annak lehetősége, hogy a külföldi állampolgár megszökhessen. Ily módon a szolgálat rendeltetése teljes egészében megghiúsult. Figyelemmel arra a fontos társadalmi érdekre, amely ahhoz fűződik, hogy az őrizetben lévő személyek ne vonhassák ki magukat az előttük álló intézkedések alól, megállapítható, hogy a vádlott kötelességszegése megvalósította a szolgálatban kötelességszegés büntetét, a vádlott által ellátott szolgálat célja megghiúsult. Mindezekre figyelemmel helyesen minősítette az elsőfokú bíróság a vádlott cselekményét.

A másodfokú bíróság nem értett egyet a védő azon indítványával sem, hogy legfeljebb a cselekmény gondatlan alakzata valósult meg. Az elsőfokú bíróság ítélete 4. oldal 4. bekezdésében helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott eshetőleges szándéka megállapítható. Abban a pillanatban, hogy a vádlott a külföldi utas őrzésével felhagyott, előre kellett, hogy lássa annak veszélyét, hogy az őrzetes kihasználja a lehetőséget a szökésre. E következménybe belenyugodott, hiszen alappal nem bízhatott e következmény elmaradásában. A bírói gyakorlat egyértelműen rögzíti, hogy a megalapozatlan bizakodás esetén nem lehet az elkövető tudatos gondatlanságára következtetni. Jelen esetben - figyelemmel az őrzetes korábbi magatartására, a repülőtéren való ellenszegülésére, hisztériás magatartására - a vádlott nem bízhatott alappal abban, hogy nem kísérli meg a szökést, hiszen ennek minden feltétele fennállt abban a pillanatban, amikor ő az őrzött kórteremtől eltávozott. Ezért magatartása eshetőleges szándékként értékelendő és nem tudatos, vagy hanyag gondatlanságként.

Nem értett egyet a másodfokú bíróság a vádlottal szemben enyhébb jogkövetkezmény, intézkedés alkalmazására irányuló fellebbezéssel sem.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba az enyhítő- és súlyosító körülményeket, amely kiegészítendő azzal a súlyosító körülménnyel, hogy a vádlott kötelességszegése folytán a jelentős hátrány veszélye be is következett, hiszen az őrizetére bízott személy megszökött. A vádlott terhére megállapított bűncselekmény 5 évi szabadságvesztéssel fenyegetett. Ezt figyelembe véve is helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottal szemben lehetőséget látott a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére és a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának fogházban történő meghatározására. A szabadságvesztés tartamát és felfüggesztésének hosszát is méltányosan állapította meg. Az eddig kifogástalan szolgálatot teljesítő vádlott a szolgálatban megtartható, ezért a bírói gyakorlatnak megfelelő az elsőfokú katonai tanács azon döntése, hogy őt a büntetett előlélethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól mentesítette.

Az előzőek alapján a másodfokú bíróság az első fokú ítéletet - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371.§ (1) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2007. október 19.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete jogerős.

Budapest, 2007. október 19.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő

